

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

38 De priuilegiis personalibus creditorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

Si secundò quæras, An huiusmodi hypotheca tacita præferatur aliis posterioribus expressis? Aretinus ait, non præferri; sic etiam Alexander, vt citat Negulanius. Sed opus est verius, vt ait: Contra uias *suprà citatu*, & Negulanius *tract. de Pigno. & hypothecu. memb. 4. part. 2. nu. 9.* vbi citat Baldum, Dignum, Salicetum, & alios. Notandum est, vbi sunt dux dotes, hypothecam prioris dotis præferri secunde, & ideo si mater secundo viro nupst, liberi matrimonii prioris in recuperanda dote post mortem matris præferuntur filii secundi matrimonij. *L. Assidus. C. Qui potior in pignor. habeantur. & Authent. de Equalit. ad. §. His consequens.*

Si tertio quæras, An ea, quam dixi hypotheca dotis si sit expressa, præferatur aliis anterioribus tempore expressis? Dua sunt opiniones. Ait prima opinio, eam præferri. Sic Aretinus, Angelus, & Baldus apud Negulanius *num. 9. part. 4. memb. 4.* Negat opinio secunda eam anterieritatem Azo, Couartuas, Anton. Gomez, & Negulanius probat sententiam, vbi citat *Glossam, Salicetum, & alios.*

Si quartò roges, An tale ius prælationis habeat non solum hypotheca dotis, sed etiam hypotheca pro donatione proper nuptias; item pro arrnis, pro bonis parphernalibus, pro augmentatione dotis? Respondeatur, licet horum singuli tacitam habent hypothecam, vt iam dixi *suprà*, ius tamen prælationis solum habet hypotheca pro doti, vt colligitur ex *L. Assidus, suprà citatu, & Authent. de Equalitat. dotis. §. His consequens.* Idem ius prælationis videtur habere hypotheca pro augmentatione dotis; nam id colligitur ex *L. Assidus, & Authent. suprà citatu*, & sic docet Negulanius *memb. 4. part. 1. num. 46.* & citat Baldum, Angelum, Salicetum, Lafonem, etiam *Glossam in Authent. suprà citatu.*

Si quintò roges, An id ius, & priuilegium prælationis in hypotheca dotis, vel augmentatione dotis conueniat non solum mulieri, sed etiam hereditibus eius? Respondetur conuenire filii, & ceteris descendentiibus, qui sunt heredes necessarij, non tamen extraneis testamento institutis; vt est communis opinio, teste Negulanius *in eo loco, quem suprà attulimus.*

Potremò notandum, Primitorum bona tacerè esse obligata fisco, & non solum ea, sed etiam dotes mulierum, quæ ipsi nupserunt. *L. Satis notum est. cap. Quibus causis h. hypotheca tacit. contrahatur.* Primitus erat olim, qui annona militari inter milites dividenda, erat præpositus.

De Priuilegiis personalibus creditorum:

CAPUT XXXVIII.

NO T A N D V M est, credores habentes hypothecas expresas, vel tacitas, speciales, vel generales, habere ex iure actionem realem contra debitorem; quia habent ius persequendi rem debitoris hypothecæ subiectam, etiam translatam in alium: at vero alij credores non habentes hypothecas, dicuntur solum habere ius, & actionem personali contra debitorem. Creditores habentes in bonis debitoris hypothecas, dicuntur hypothecarij, alij dicuntur Chirographarij, hoc est, qui præter chirographum, vel syngrapham, nimis scripturam à debito subiectam loco cautionis, nihil aliud loco cautionis habent à debitore acceptum; Hi dicuntur Chirographarij. *L. Cum tibi. Cod. Qui potiores in pignorib. habeantur. & alibi in iure ciuili.* Et inter illos sunt quidam creditores, qui habent priuilegium legis, quo preferuntur aliis creditoribus, solum etiam ius, & actionem personalem habentibus, & de his est in presentia dicendum: existat enim Titulus in iure ciuili, *de Priuilegiis creditorum.*

Primo igitur creditor ex funeraria causa, id est, qui

aliquid dedit, vel expendit pro funere, legis priuilegio præferuntur aliis creditoribus. *L. Quæsturo. ff. de Priuileg. creditorum.*

Secundò, si sponsa per verba futuri temporis ante matrimonium dederit donum, & postea non fuerit matrimonium fecutum, in ea dote præferuntur ceteri creditoribus. *L. Quæstum. §. Si sponsa, ff. de Priuilegiis creditorum.* & idem extenditur ibidem ad sponsam, quæ non posuit esse vxori, & tamen ducta fuit ad dominum sponsi. Verbi gratia: Si fuerit minor duodecim annis, & dederit donum, dissoluto postea matrimonio, præferuntur aliis creditoribus.

Tertiò: *In l. Dabiniusque. §. Si quis cum tutor. ff. de Priuilegiis creditorum.* pupilli vel minores habent priuilegium, vt præferuntur ceteris creditoribus in bonis non non tantum veri tutoris, sed etiam eius, qui pro tutori negotia pupilli gessit. Idem *ibidem* dicitur de fundis, mutis, fatus, & prodigis, quibus nimis sententia Iudicis datur administrator, eo quod prodigi sunt. Florum singuli habent priuilegium prælationis in bonis eorum, qui ipsorum bona administrantur. Secus tamen est, si bonis, & non persona datus sit tutor, vel curator. V. g. Dum absens est, pupillus, vel minor, aut dum captus est, & detinetur ab hostiis, vel dum bona hereditatis nondum sunt habita, & datum curator hereditati. *in l. Priuilegiis. ff. de Priuileg. creditorum.*

Quartò, in *l. Si negotium ff. de Priuileg. creditor.* pupilles gaudent priuilegio in bonis illius, qui ex amicizie officio gessit negotium illius.

Quintò, quando quis depositus nummos sive publica sive pud nummuariatos, gaudent priuilegio in bonis illorum numerariorum contra alios crediteores. *in l. Si veniri. §. In bonis ff. de Priuileg. credit.*

Sextò: Qui pecuniam mutuantur expresa ad nauem exfluendam, vel intruendam, vel armandam, vel etiam emendam, priuilegium habet prælationis. *In l. Qui innatum, & l. Quod quis. ff. de Priuileg. creditor.* & in ista lege appetere dicitur, quod ille habet priuilegium post fiscum & intelligitur, quod sine fisco prius contrahat, sive postea, præfertur filius: quia filius in bonis debitotis habet tacitam hypothecam, & inter crediteores præferuntur, qui habent hypothecas tacitas, sive expressas, habentibus solum personale priuilegium.

Dubium tamen esse potest, an iste præferatur creditori habentis personale priuilegium ex causa funeris de quo statim infra dicimus. Item si quis mutuantur expresa ad rem aliquam emendam, vel conseruandam, habet idem priuilegium, quando non est expressa conuentio de hypotheca: nam si haec conuenio sit, tunc habebit expresa hypothecam in re empta.

Septimò, Inter plures, quorum alij chirographum ex tabulis, vel ex scriptis priuatis habent, alij ex publicis instrumentis, portio sunt in iure, qui ex publicis, quam qui ex priuatis. At vero si priuata tabula, vel scriptura habeant subscriptiones trium, vel plurium testium probata, & integræ opinionis, pro publicis habentur. Hæc omnia colliguntur ex *l. Scripturas. C. Qui potiores in pignorib. habeantur.* Ex quo colligitur, crediteores habentes chirographum priuatum, subscriptum tamen à tribus, vel pluribus testibus probata, & integræ opinionis viri, præferti creditori posteriori habent chirographum publicum: quia cum ex *l. Scripturas allata, huiusmodi priuatum chirographum tribus, vel pluribus testibus subscriptum habetur pro publico, fit inde, vt sicut inter crediteores chirographum publicum habentes, si preferatur qui est prior tempore, sic etiam præfertur iste. Tales autem crediteores habentes chirographum, dicuntur in iure chirographarij: chirographum vero dicitur tabula, vel scriptura manuscripta cautionis gratia, & vt dixi capite precedenti, chirographarij dicuntur contra hypothecarios, quoniam præter tempore, nihil aliud loco cautionis habent acceptum à debitore.*

Primo queritur, An creditor habens solum personale priuilegium, praeferatur aliquando creditori habenti hypothecam (præterum posteriori?) Respondeatur, semper præteri creditorem, habentem hypothecam, etiam si creditor posterior tempore, omnibus creditoribus solum personale habentibus priuilegium. *I. Eos qui. C. Qui potior. in pignor. habeant.* & *L Pro debito. C. de Bonis auctoritat. Iudicis post. den.* Ratio huius est, quia hypotheca rem plam sequitur. *L. Rescriptum. ff. de Pactis.* & *L. Disfralii.* & *L. Pignoris. C. le Pignoris.* Deinde, quia creditoris hypothecam habentes, magis sibi confiduntur.

Secundò queritur, An Res publica, habens priuilegium in bonis defuncti ex i. Municipali, præferat habenti hypothecam? Respondeatur, minime. *L. Antioch. Jen. citata.*

Tertio queritur, An inter creditoris priuilegia solum personalia habentes, anteceduntur, qui est prius tempore? Respondeatur, Minime antecet. Gloria in *L. Priuilegia. ff. de Privil. Crédito.*

Quarto queritur, Inter credidores priuilegiatos quis anteponatur alteri? Respondeatur, eum anteponi, cui est potior causa, in *L. Priuilegia. nuper allata.* & *Glossa ibidem.* Verbi gratia, si quis habet priuilegium ex cauila publica, alius ex pignora: item si quis habet ex cauila magis pia, quam aliis. Unde quando sunt plures priuilegiati ex eadem cauila, nullus eorum habet ius prælationis. *Glossa in L. Priuilegia.* supra citata.

Quinto queritur, An creditor habens pecuniam suam depositam apud nummularios, præferat omnibus aliis creditoribus priuilegiatis? In hoc videntur esse duæ leges sibi contrarie, Nam in *L. Si ventri. ff. In bonis. ff. de Priuilegia creditorum.* aperte dicitur, deponentes credidores esse post priuilegia, & in *L. Si hominem. ff. Quoties. ff. Depositi.* aperte dicitur, deponentes credidores esse ante priuilegia. Accurius responderet. Deponentes esse ante priuilegia, non omnia, sed aliqua, & ita verum esse, eos esse ante priuilegia, & post priuilegia, nimis absurdum.

Sed melius dicendum est, depositum esse duplex, unum quod transit in dominium depositarij, quale est pecunia, quæ numerata depositor, & non obligata, vel clausa in aliquo: & hoc depositum est post priuilegia apud depositarij, ut statim dicimus: Alterum est depositum, quod non transit in dominium depositarij, quale est rerum, quæ non consistunt in pondere, mensura, & numero, & quales etiam est pecunia, quæ depositor obligata, vel clausa in aliquo: & tale depositum est ante omnia priuilegia, ut dicitur in *lege Italica.* & per priuilegia ibi intelligitur lex, & etiam hypotheca; quia cum res sic deposita secundum dominium maneat apud depositorem, debet ei restituiri tanquam domino ante omnia priuilegia, & hypothecas.

Sexto queritur, An creditor priuilegiatus ex causa funeralia præferri debeat ceteris aliis priuilegiatis? Caufa quæstiones est: nam in *L. Quod quis. ff. de Priuilegia creditorum.* dicitur, cum qui credit cauila natus restringat, vel armatur, vel fabricandæ, priuilegium habere post fiduciam: at fiduciam cum habeat tacitam hypothecam, præferetur creditori ex cauila funerali, cum hic tantum habeat priuilegium personale: at in *L. Impensis. de Religio. & Sumpribus funerali.* dicitur, quod impensis funerali præcedat omnis debitum. Respondeatur ex dictis in *capite precedenti;* cetero, ex cauila funerali, nisi expresse conueniat de hypotheca, non habere tacitam hypothecam, sed tantum personale priuilegium: & ita hiis habens tacitam hypothecam, antequam creditori ex cauila funerali, & consequenter qui credit cauila fabricandæ, vel reficiendæ, natus conuenienter expella de hypotheca, præferetur funerali impensis. Et cum dicitur in *L. Impensis funerali.* præcedit omne debitum:] intelligitur eo modo, quem explicuimus *capite precedenti;* ut præferatur heredi-

bus; legataris, & omnibus chirographatis creditoribus.

Septimò queritur, Quomodo dictum sit in hoc capite, eos, qui creant pecuniam, qua res empta est, vel reparata, habere priuilegium personale, cum *capite precedenti* dictum sit, eos habere tacitam hypothecam? Respondeatur, licet tueri multorum opinio: huicmodi creditoris habere tacitam hypothecam; verius tamen est, quod in *capite precedenti* dixi: eos qui intulint ad reficiendam dominum, habere tacitam hypothecam, ut dicitur in *L. i. ff. In quibus casis hypothecae tacite contrahatur:* ceteros vero, qui mutuari ad eamendam, vel reficiendam aliquam aliam rem, non habere tacitam hypothecam. Sed quando de hypotheca expresse conueniat, habere tunc expremam hypothecam, & praecedere tacitis hypothecas, si prius tempore de ista hypotheca expresse fuerit facta conuento: quando vero nulla est de hac hypotheca facta conuento, dicimus tantum habere priuilegium personale. Et loc est, quod diximus in *hoc capite.*

Ex dictis in hoc capite, & precedenti sequitur ordinem in restitutione seruandum, esse sequentem. Primo: Quamdu res aliena exflat in substantia, est primo loco suo dominio restituenda. Secundo, omnes hypothecatis credidores præferri debent ceteri creditoribus chirographarii, siue priuilegiatis, & etiam legataris. Tertio, inter hypothecarios, qui habent hypothecam expremam, id est, ex conuentione factam, siue generali, siue specialem, si tempore sint priores, præcedunt omnes hypothecarios habentes tantum hypothecam tacitam posteriori tempore. Quartò, inter hypothecarios habentes expremam hypothecam, præcedunt qui sunt tempore antiquiores. Quinto, inter hypothecas tacitas præcedit ea, quæ est tempore antiquior, nisi posterior simul etiam habeat priuilegium prærogativum ex lege, quæ est totalis hypothecæ. Sexto, post hypothecarios omnes succedunt chirographarii credidores: sed inter eos præcedunt qui priuilegium habent ex lege. Inter habentes vero priuilegia, temporis antiquitas non tribuit prærogativam, sed illi omnes succedunt aquiliter.

De causis excusantibus ab obligatione restitutionis statim facienda.

CAPUT XXXIX.

DE causis istis agunt Nauarrius cap. 17. numer. 75. & *legg. Medina de Rebus restituendis.* Inter causas titas exculpatores, una præcipue est imponititia, quando debitor non habet unde posse restituere. Ad hanc reducitur alia, quando debitor extrema necessitate premitur, de qua sunt aliqua difficultates.

Prima difficultas est, Ali quando creditor, & debitor simul in extrema necessitate deuenerint, potius illi debitoris, quam debitoris, ita ut debitor tenetur creditori restituere. Sunt tres opiniones aliae: prima potius esse creditoris, & ita debitorum esse obligatum ad restituendum creditorum debitu[m] quia in necessitate poti[us] præferri debet creditor, tam quia res est illi debita ratione contraria precedens, & ita ratione acceptio: sum cum cuam quia extreme patitur fieri debitor. Sic ex Scoto *Difinitis quas. 2. artic. 4. & Ricardo eod. libr. & Difiniti artic. 1. qu. 4. ad 3. docet Gabriel eod. libr. 4. & Difinitis quas. 2. artic. 2. concl. 2. Angelus verb. *Restit. 3. num. 3.* Rofelia eod. verb. 1. num. 1. siuette eodem verb. 3. num. 1. Armilla eod. verb. numer. 26. Medina de *Restit. qu. 3. in causa 4. ad 3.* Nauarrius cap. 17. num. 61.*

As opinio secunda, debitorum non esse ad id obligatum, sed licet sibi debitum retinere posse, quia in extrema necessitate omnia sunt communia, & ex alia parte prærogativum habet debitor, quia in pari necessitate